

N:o 66.

Af Herr **A. Hedin**: *Om vissa vilkor för Riksdagens bifall till Kongl. Maj:ts proposition med förslag till nya handels- och sjöfartstraktater med Frankrike.*

Det förslag till handelstraktat, hvarom de förenade rikenas och Frankrikes ombud öfverenskommit och som nu är föremål för Riksdagens pröfning, innehåller en föreskrift om den sjelfklara saken, att under traktatstiden, efter gemensamt aftal, förändringar i traktatsbestämmelserna kunna vidtagas.

Jag håller före, att Riksdagen, derest den bifaller traktaten, bör tillse, att inga förändringar i densamma må komma till stånd i annan ordning, än den för traktatens åvägabringande erforderliga, det vill säga, ej utan Riksdagens föregående godkännande.

Derjemte torde erfarenheten af det sätt, hvarpå Frankrike, efter att hafva uppsagt 1865 års traktat, dels begagnat de af vår regering, utan representationens samtycke, gång efter annan medgifna förlängningsfristerna, för att sjelft intaga en fruktansvärdt befäst tullpolitisk position, dels, sedan det arbetet undangjorts, satt knifven på strupen på den icke ännu färdige och beredde, svagare kontrahenten, för att i en blink framtvinga ett nytt fördrag, böra föranleda Riksdagen att taga ännu ett försigtighetsmått, nemligen mot en af Kongl. Maj:t medgifven förlängning, efter skedd uppsägning, af traktatens gällande kraft. Utan Riksdagens bifall kan visserligen en sådan förlängning grundlagsenligt lika litet beviljas, som utan Riksdagens bifall traktaten kan definitivt avslutas och träda i kraft, men — *vestigia terrent.*

Jag har därför den äran att föreslå,

att Riksdagen, derest den bifaller de af Kongl Maj:t framlagda förslagen till nya handels- och sjöfartstraktater med franska republiken, i sitt blifvande beslut och i den skrifvelse, som derom kommer att till Kongl. Maj:t aflåtas, förklarar, *dels* att förändringar i traktaternas bestämmelser, sedan de trädt i kraft, ej må annorlunda än förslagsvis aftalas med franska regeringen eller träda i kraft, innan Riksdagen dem godkänt, *dels* att traktaterna, efter eventuel uppsägning, ej må förlängas utan Riksdagens förut meddelade samtycke.

Stockholm den 29 Januari 1882.

A. Hedin.